Quelle: http://manuscripta.at/?ID=459
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

bona odtra sua a principio parabat. unum visibile. alterum invisibile. unum corporale. alterum spirituale. unum transitorium. alterum eternum. utrique plenum. utrique in suo genere perfectum. unum carnis. alterum spiritus. ut
in uno simul carni ad iocunditatem foveret. in alto sensu mentis ad felicitatem repleret. Carnis visibilia. spiritus invisibilia. carni ad solatium. spiritui ad gaudium. Et his bonis unum dedit. alium ad premium. unum ut gaudio possideret. alterum ut premium quereret. Quod visibile erat bonum gaudii dedit. quia invisibile erat premium quendum proposuit. ut per dono gratuito probaret. per excellentia premissionis. fidem promittentis. Si enim tale. et tam est. quod gaudii dedit. quale et quantum est putandum est illud. per quod servitium quereret. Rursum si tanta bonitas illi erat. ut sibi minimum tam multa daret. quomodo malicia eis iste potuit. ut seruientes non remuneret. Ad hi spectabat. quod visibilia omnia gratis data sunt homini. continuo cum dans restituit. Postea vero obedientia iuncta est illi. et precepit datum. ut primum meretur. deinde remunaretur. non remunaretur in his quia data fuerant dono. sed in his quae proposita fuerant in premio. Neque ideo seruitium ab homine exstitum est. quia ipse odtor hominis se fecit seruum homini. sed ut ipse homo una bona minoris acquisita gloriosius possideret. Et quia plerique summe bonitatis minimum dare et premium. quia sibi minimum solum premium. Quid alibi aliquis transitorius homo seruire non debuit. ne dignitas humane odtionis ad ultima tere deducetur. sed his quae subdita illi fuerant.

seruire coget. Propter hi invisibilia quia una bona bini fuerint propter minimum promittunt. Ista autem quia modica et transitoria gaudium mendum adiciunt. Ista enim ad solatium. illa vero ad gaudium. ista ad sustentationem. illa ad glificationem. Sine illo non potest homo beatificari in patria. sed istis non potest sustentari in via. Propter quod et alius fecit esse homo. ut interim ne ad extremum istis indiget. quem per ista indigentia sua in illis agnoscet. Et ut intelligeret quia quod ipse erat bonum sufficiens non erat. nam illud quod hic meretur bonum. a quo erat. Hoc a bonum illi fuit. quod ipse sufficiens non fuit. Magna quippe dignitas humane odtionis. quod tale factum est. ut nullum ei bonum potest summum sufficere. Et rursum magna libertas. quia tam arbitrio suo dimissa est. ut ad ipsum bonum suum cogi non posset. quem sola voluntate ad illud vertere. quod sola delectatione possidere debet. Ut quia minoris unum bonum quereret addiscere. exterior vita eius tale factum est. ut ad extremum per se stare non sufficiens. alio potest se et extra se bono sustentante indigeret. VII.

De duobus preceptis naturae et disciplinae.

Bonum homini a deo et data et permissum nihil prius non ad illud quod datum fuerat apponere custodia ne amittere. et ad illud quod permissum fuerat apponere via. ut quereret et inveniret. Propter ad bonum datum posita est custodia preceptum naturae. et ad bonum permissum apta est via preceptum disciplinae. Duo ista precepta data sunt homini. preceptum naturae et preceptum disciplinae. Preceptum